

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/2002**af 11. december 2018****om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Begrænsning af energieftefterspørgslen er en af de fem dimensioner af strategien for energiunionen, som blev fastlagt ved Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »En ramme-strategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik«. Forbedring af energieffektiviteten gennem hele energikæden, herunder energiproduktion, -transmission og -distribution samt i slutanvendelsen af energi, vil være til gavn for miljøet, forbedre luftkvaliteten og folkesundheden, reducere drivhusgasemissioner, øge energisikkerheden ved at reducere afhængigheden af import af energi fra lande uden for Unionen, mindske energiomkostningerne for husholdninger og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og føre til øget konkurrenceevne, mere beskæftigelse og øget økonomisk aktivitet i hele økonomien og derved forbedre borgernes livskvalitet. Dette er i overensstemmelse med Unionens tilsagn inden for rammerne af energiunionen og den globale klimadagsorden, som blev fastlagt ved Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer, som fulgte den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁴⁾ (»Paris aftalen«), hvor parterne forpligtede sig til at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau og fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁵⁾ er et element i udviklingen hen imod energiunionen, hvor energieffektivitet skal behandles som en selvstændig energikilde. Der bør tages hensyn til princippet »energieffektivitet først« ved fastsættelsen af nye regler for forsynings-siden og på andre politikområder. Kommissionen bør sikre, at energieffektivitet og efterspørgselsstyring kan konkurrere på lige vilkår med produktionskapaciteten. Energieffektivitet skal indgå i overvejelserne, når der træffes beslutninger vedrørende planlægning af energisystemet eller vedrørende finansiering. Forbedringer af energieffektiviteten skal foretages, når de er mere omkostningseffektive end tilsvarende løsninger på forsynings-siden. Dette burde bidrage til at udnytte de mange fordele ved energieffektivitet for Unionen, navnlig for borgere og virksomheder.
- (3) Energieffektivitet bør anerkendes som et afgørende element og et prioriteret hensyn i fremtidige investeringsbeslutninger vedrørende Unionens energiinfrastruktur.
- (4) At nå et ambitiøst energieffektivitetsmål kræver, at hindringer ryddes af vejen, med henblik på at gøre det lettere at investere i energieffektivitetsforanstaltninger. Et skridt i den retning er Eurostats præcisering af 19. september 2017 om, hvordan kontrakter om energimæssig ydeevne kan registreres i nationale opgørelser, som fjerner usikkerheder og letter brugen af sådanne kontrakter.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 42.⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 119.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.11.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.12.2018.⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

- (5) Det Europæiske Råd, der fandt sted den 23. og 24. oktober 2014, støttede et energieffektivitetsmål på 27 % for 2030 på EU-plan, som skal revideres i 2020 med et mål på 30 % på EU-plan for øje. I sin beslutning af 15. december 2015 med titlen »Mod en europæisk energiunion« opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til tillige at vurdere, hvorvidt et mål for energieffektivitet på 40 % kan gennemføres inden for samme periode. Det er derfor hensigtsmæssigt at ændre direktiv 2012/27/EU med henblik på at tilpasse det til 2030-perspektivet.
- (6) Behovet for, at Unionen når sine energieffektivitetsmål på EU-plan udtrykt i primærenergiforbrug og/eller endeligt energiforbrug, bør fastlægges tydeligt i form af et mål på mindst 32,5 % i 2030. Prognoser udarbejdet i 2007 viste et primærenergiforbrug i 2030 på 1 887 Mtoe og et endeligt energiforbrug på 1 416 Mtoe. En reduktion på 32,5 % giver henholdsvis 1 273 Mtoe og 956 Mtoe i 2030. Dette mål, der er af samme art som Unionens 2020-mål, bør vurderes af Kommissionen med henblik på at opjustere det senest i 2023 i tilfælde af væsentlige nedbringelser af omkostningerne eller om nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser med hensyn til dekarbonisering. Der er ingen bindende mål på medlemsstatsplan i 2020- og 2030-perspektiverne, og medlemsstaternes frihed til at fastsætte deres nationale bidrag på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug, primærenergibesparelser eller endelige energibesparelser eller energiintensitet bør fortsat ikke begrænses. Medlemsstaterne bør fastsætte deres vejledende nationale energieffektivitetsbidrag under hensyntagen til, at Unionens energiforbrug i 2030 skal være på maksimalt 1 273 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 956 Mtoe endelig energi. Det betyder, at der i Unionen bør ske en reduktion på 26 % af primærenergiforbruget og 20 % af det endelige energiforbrug, sammenlignet med niveauet i 2005. Der er behov for en regelmæssig evaluering af fremskridtene hen imod at nå Unionens mål for 2030, og en sådan evaluering er foreskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾.
- (7) Energisystemernes operationelle effektivitet er på ethvert givet tidspunkt påvirket af evnen til at tilføre nettet strøm fra forskellige kilder — med forskellige grader af inerti og opstartstider — på en let og fleksibel måde. En forbedring af denne effektivitet vil muliggøre en bedre udnyttelse af vedvarende energi.
- (8) Forbedring af energieffektiviteten kan bidrage til højere økonomisk output. Medlemsstaterne og Unionen bør sigte mod at nedbringe energiforbruget, uanset niveauet for økonomisk vækst.
- (9) Medlemsstaternes forpligtelse til at udarbejde langsigtede strategier for tilvejebringelse af investeringer i og lettelse af renovering af den nationale bygningsmasse og at meddele disse til Kommissionen er fjernet fra direktiv 2012/27/EU og føjet til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽²⁾, hvor denne forpligtelse passer til de langsigtede planer for næsten energineutrale bygninger og dekarboniseringen af bygninger.
- (10) I lyset af klima- og energirammen for 2030 bør den energispareforpligtelse, der er fastsat i direktiv 2012/27/EU, forlænges ud over 2020. Denne forlængelse vil skabe større stabilitet for investorer og derved tilskynde til langsigtede investeringer og energieffektivitetsforanstaltninger, såsom gennemgribende renovering af bygninger med det langsigtede mål at fremme en omkostningseffektiv omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger. Energispareforpligtelsen har en central rolle i skabelsen af lokal vækst og beskæftigelse og bør fastholdes for at sikre, at Unionen kan nå sine energi- og klimamål ved at skabe yderligere muligheder, og for at bryde forbindelsen mellem energiforbrug og vækst. Samarbejde med den private sektor er vigtigt for at kunne vurdere betingelser, hvorefter der kan frigøres private investeringer til energieffektivitetsprojekter, og for at udvikle nye indtægtsmodeller for innovation på energieffektivitetsområdet.
- (11) Foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten har også en positiv indvirkning på luftkvaliteten, da mere energieffektive bygninger bidrager til at mindske efterspørgslen efter opvarmningsbrændsel, herunder fast opvarmningsbrændsel. Energieffektivitetsforanstaltninger bidrager derfor til at forbedre luftkvaliteten i og uden for bygninger, ligesom de medvirker til en omkostningseffektiv opnåelse af målene for Unionens luftkvalitetspolitik, som navnlig fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (se side 1 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

- (12) Medlemsstaterne er forpligtet til at opnå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne for hele forpligtelsesperioden 2021-2030, hvilket svarer til nye årlige besparelser på mindst 0,8 % af det endelige energiforbrug. Dette krav vil kunne opfyldes af nye politiktiltag, der vedtages i den nye forpligtelsesperiode fra 1. januar 2021 til 31. december 2030, eller ved hjælp af nye individuelle foranstaltninger som følge af politiktiltag, der er vedtaget i eller før den foregående periode, forudsat at de individuelle foranstaltninger, som medfører energibesparelser, indføres i den nye periode. Med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne anvende en ordning for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller begge dele. Derudover bør der indføres forskellige muligheder, herunder hvorvidt energi anvendt til transport helt eller delvis medtages i det beregningsmæssige grundscenarie, for at give medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til, hvordan de beregner mængden af deres energibesparelser, samtidig med at det sikres, at kravet om nye årlige kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst 0,8 % opfyldes.
- (13) Det ville dog være uforholdsmæssigt at pålægge Cypern og Malta et sådant krav. Energimarkedet i disse små medlemsstater har særlige karakteristika, der i væsentlig grad begrænser det spektrum af foranstaltninger, der er til rådighed med henblik på at opfylde energispareforpligtelsen, såsom eksistensen af en enkelt distributør af elektricitet, manglen på naturgasnet og fjernvarme- og fjernkølingssystemer såvel som oliedistributionselskabernes ringe størrelse. Til disse særlige karakteristika kommer energimarkedets ringe størrelse i disse medlemsstater. Derfor bør Cypern og Malta kun være forpligtet til at opnå nye kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til 0,24 % af det endelige energiforbrug for perioden 2021-2030.
- (14) Når de anvender en ordning for energispareforpligtelser, bør medlemsstaterne på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier udpege forpligtede parter blandt energidistributører, energileverandører i detailledet og distributører eller detailforhandlere af brændstof til transport. Udpegelse eller fritagelse for udpegelse af visse kategorier af sådanne distributører eller detailforhandlere bør ikke anses for at være uforenelig med princippet om ikkediskrimination. Medlemsstaterne kan derfor vælge, om sådanne distributører eller detailforhandlere eller kun visse kategorier heraf udpeges som forpligtede parter.
- (15) Medlemsstaternes foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten på transportområdet kan medregnes i opnåelsen af deres forpligtelse til energibesparelser i slutanvendelserne. Sådanne foranstaltninger omfatter politikker, der bl.a. er dedikeret til at fremme mere effektive køretøjer, skift i transportform til cykling, gang og kollektiv transport, eller mobilitets- og byplanlægning, der reducerer behovet for transport. Desuden er ordninger, som fremskynder udbredelsen af nye, mere effektive køretøjer, eller politikker til fremme af overgangen til mere effektive brændstoffer, der nedbringer energiforbruget pr. kilometer, også mulige at medregne, forudsat at reglerne om væsentlighed og additionalitet i bilag V til direktiv 2012/27/EU, som ændret ved nærværende direktiv, er overholdt. Sådanne foranstaltninger bør, hvis det er relevant, være i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale politikammer, der er fastlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU ⁽¹⁾.
- (16) Foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽²⁾, og som resulterer i verificerbare forbedringer af energieffektiviteten, der kan måles eller anslås, kan anses for at være en omkostningseffektiv måde for medlemsstaterne at opfylde deres energibesparelserforpligtelse i henhold til direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv.
- (17) Som alternativ til kravet om, at de forpligtede parter skal opnå den mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv, bør det være muligt for medlemsstaterne at tillade eller kræve i deres forpligtelsesordninger, at de forpligtede parter bidrager til en national energisparefond.
- (18) Uden at det berører artikel 7, stk. 4 og 5, som indført ved nærværende direktiv, bør medlemsstaterne og de forpligtede parter gøre brug af alle tilgængelige midler og teknologier for at opnå de krævede kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, herunder ved at fremme af bæredygtig teknologi i effektive fjernvarme- og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

fjernkølingssystemer, effektiv opvarmnings- og kølingsinfrastruktur og energisyn eller tilsvarende forvaltningssystemer, forudsat at de angivne energibesparelser overholder kravene i artikel 7 i og bilag V til direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv. Medlemsstaterne bør tilstræbe en høj grad af fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelsen og gennemførelsen af alternative politiktiltag.

- (19) Langsigtede energieffektivitetsforanstaltninger vil fortsat give energibesparelser efter 2020, men for at bidrage til opfyldelsen af Unionens energieffektivitetsmål for 2030 bør disse foranstaltninger give nye besparelser efter 2020. På den anden side bør energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 ikke medregnes i de kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, som kræves for perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.
- (20) De nye besparelser bør være supplerende i forhold til status quo, således at besparelser, der under alle omstændigheder ville være fremkommet, ikke bør medregnes i opnåelsen af energibesparelserne. Ved beregning af virkningen af indførte foranstaltninger bør der kun medregnes nettobesparelser, målt som den ændring i energiforbruget, der direkte kan tilskrives den pågældende energieffektivitetsforanstaltning. Med henblik på at beregne nettobesparelserne bør medlemsstaterne fastlægge et grundscenarie for, hvordan situationen ville udvikle sig uden den pågældende foranstaltning. Det pågældende politiktiltag bør vurderes på baggrund af dette grundscenarie. Medlemsstaterne bør tage hensyn til, at der i samme periode kan blive iværksat andre politiktiltag, som også kan have en indvirkning på mængden af energibesparelser, så ikke alle ændringer, der er konstateret siden indførelsen af et bestemt politiktiltag, der evalueres, kan tilskrives udelukkende dette politiktiltag. Den forpligtede, deltagende eller bemyndigede parts handlinger bør reelt bidrage til opnåelsen af de angivne energibesparelser for at sikre opfyldelsen af væsentlighedskravet.
- (21) Det er vigtigt, hvor det er relevant, at tage alle led i energikæden i betragtning i beregningen af energibesparelser for at øge potentialet for energibesparelser ved transmission og distribution af elektricitet.
- (22) Effektiv vandforvaltning kan yde et væsentligt bidrag til energibesparelser. Vand- og spildevandssektorerne står for 3,5 % af elforbruget i Unionen, og denne andel forventes at stige. Samtidig står vandlækager for 24 % af den samlede vandmængde, der forbruges i Unionen, og energisektoren er den største forbruger af vand med 44 % af forbruget. Potentialet for energibesparelser ved hjælp af intelligente teknologier og processer bør undersøges fuldt ud.
- (23) I overensstemmelse med artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør Unionens energieffektivitetspolitikker være inkluderende og derfor sikre energieffektivitetsforanstaltningers tilgængelighed for forbrugere, der er berørt af energifattigdom. Forbedringer af bygningers energieffektivitet bør navnlig gavne sårbare husholdninger, herunder husholdninger, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne kan allerede kræve, at forpligtede parter medtager det sociale sigte i energibesparende foranstaltninger i relation til energifattigdom, og denne mulighed bør udvides til alternative politiktiltag og nationale energisparefonde og bør ændres til en forpligtelse, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at bevare fuld fleksibilitet med hensyn til deres størrelse, omfang og indhold. Hvis en ordning for energispareforpligtelser ikke tillader foranstaltninger vedrørende individuelle energiforbrugere, kan medlemsstaten træffe foranstaltninger til at afhjælpe energifattigdom alene ved hjælp af alternative politiktiltag.
- (24) Omkring 50 millioner husholdninger i Unionen er berørt af energifattigdom. Energieffektivitetsforanstaltninger må derfor nødvendigvis stå i centrum for enhver omkostningseffektiv strategi til at bekæmpe energifattigdom og forbrugersårbarhed, og de supplerer socialsikringspolitikker på medlemsstatsplan. For at sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger mindsker energifattigdommen for lejere på bæredygtig vis, bør sådanne foranstaltningers omkostningseffektivitet samt deres overkommelighed for ejere og lejere af fast ejendom tages i betragtning, og der bør garanteres passende økonomisk støtte til sådanne foranstaltninger på medlemsstatsplan. Det er nødvendigt, at Unionens bygningsmasse på lang sigt overgår til næsten energineutrale bygninger i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. Det nuværende tempo for bygningsrenoveringer er utilstrækkeligt, og de bygninger, der bebos af borgere med lave indkomster, som er berørt af energifattigdom, er de vanskeligste at nå. De foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, med hensyn til energispareforpligtelser, ordningerne for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag er derfor af særlig betydning.
- (25) Lavere forbrugerudgifter til energi bør opnås ved at hjælpe forbrugerne med at nedbringe deres energiforbrug gennem nedbringelse af bygningers energibehov og forbedringer af apparaters effektivitet, hvilket bør kombineres med tilgængeligheden af lavenergitransportformer, som er integreret med offentlig transport og cykling.

- (26) Det er afgørende at øge bevidstheden hos alle unionsborgere om fordelene ved øget energieffektivitet og at give dem nøjagtige oplysninger om måder, hvorpå det kan opnås. Øget energieffektivitet er også yderst vigtig for Unionens energiforsynings sikkerhed, da det reducerer afhængigheden af import af brændsel og brændstof fra tredjelande.
- (27) Omkostninger og fordele ved alle de energieffektivitetsforanstaltninger, der træffes, herunder tilbagebetalingstider, bør gøres fuldstændig gennemsigtige for forbrugerne.
- (28) Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv, og når de træffer andre foranstaltninger på energieffektivitetsområdet, være særligt opmærksomme på synergier mellem energieffektivitetsforanstaltninger og den effektive udnyttelse af naturressourcerne i overensstemmelse med den cirkulære økonomis principper.
- (29) Medlemsstaterne bør, når de benytter nye forretningsmodeller og teknologier, bestræbe sig på at fremme og lette udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger, herunder gennem innovative energitjenester for store og små kunder.
- (30) Som en del af foranstaltningerne i Kommissionens meddelelse af 15. juli 2015 med titlen »En ny aftale for energiforbrugere« og inden for rammerne af energiunionen og strategien for opvarmning og køling er der behov for at styrke forbrugernes minimumsrettigheder til nøjagtige, pålidelige, klare og rettidige oplysninger om deres energiforbrug. Artikel 9-11 i og bilag VII til direktiv 2012/27/EU bør ændres for at give mulighed for hyppig og øget feedback om energiforbrug, hvor det er teknisk gennemførligt og omkostningseffektivt henset til de måleanordninger, der er installeret. Det præciseres i nærværende direktiv, at hvorvidt fordelingsmåling er omkostningseffektiv eller ej, afhænger af, om de dermed forbundne omkostninger står i et rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser. Vurderingen af, om fordelingsmåling er omkostningseffektiv, kan tage hensyn til virkningerne af andre konkrete, planlagte foranstaltninger i en given bygning, såsom en eventuel kommende renovering.
- (31) Det præciseres endvidere i dette direktiv, at rettigheder vedrørende fakturering og oplysninger om fakturering eller forbrug bør gælde for forbrugere af opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, selv hvor de ikke har noget direkte, individuelt kontraktforhold med en energileverandør. Definitionen af udtrykket »slutkunde« kan forstås således, at det kun omfatter fysiske eller juridiske personer, der køber energi på grundlag af en direkte, individuel kontrakt med en energileverandør. Med henblik på de relevante bestemmelser bør udtrykket »slutbruger« derfor indføres for at henvise til en bredere gruppe af forbrugere og bør ud over slutkunder, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til egen slutanvendelse, også omfatte beboere i individuelle bygninger eller individuelle enheder i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål, hvor sådanne enheder forsynes fra en central kilde, og beboerne ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren. Udtrykket »fordelingsmåling« bør henvise til måling af forbruget i de individuelle enheder i sådanne bygninger.
- (32) For at opnå gennemsigtighed i opgørelsen af det individuelle forbrug af varmeenergi og derved lette gennemførelsen af fordelingsmåling bør medlemsstaterne sikre, at de har indført gennemsigtige, offentligt tilgængelige nationale regler om fordeling af omkostningerne i forbindelse med opvarmning, køling og forbrug af varmt brugsvand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål. Ud over at sikre gennemsigtighed kunne medlemsstaterne overveje at træffe foranstaltninger til at styrke konkurrencen inden for levering af fordelingsmålingstjenester og derved bidrage til at sikre, at eventuelle omkostninger, der bæres af slutbrugerne, er rimelige.
- (33) Senest den 25. oktober 2020 bør nyinstallerede varmemålere og varmefordelingsmålere kunne fjernaflæses for at sikre en omkostningseffektiv og hyppig levering af forbrugsoplysninger. Det er hensigten, at de ændringer af direktiv 2012/27/EU, der indføres ved nærværende direktiv, vedrørende måling af opvarmning, køling og varmt brugsvand, fordelingsmåling og omkostningsfordeling i forbindelse med opvarmning, køling og varmt brugsvand, fjernaflæsningskrav, fakturerings- og forbrugsoplysninger om opvarmning og køling samt varmt brugsvand, omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger samt forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand og mindstekrav til fakturerings- og forbrugsoplysninger om varme, køling og varmt brugsvand, kun anvendes på opvarmning, køling og varmt brugsvand fra en central kilde. Medlemsstaterne kan frit beslutte, om walk-by- eller drive-by-teknologier skal betragtes som fjernaflæselige eller ej. Fjernaflæselige anordninger kræver ikke adgang til individuelle lejligheder eller enheder for at kunne aflæses.
- (34) Medlemsstaterne bør tage det faktum i betragtning, at en vellykket implementering af nye teknologier til måling af energiforbruget kræver øgede investeringer i uddannelse og kompetencer for både brugere og energileverandører.

- (35) Faktureringsoplysninger og årsopgørelser er en vigtig måde at informere kunderne om deres energiforbrug. Data om forbrug og omkostninger kan også indeholde andre oplysninger, som giver forbrugerne mulighed for at sammenligne deres nuværende aftale med andre tilbud og at gøre brug af klagebehandling og alternative tvistbilæggelsesmekanismer. I betragtning af at tvister vedrørende fakturaer er en almindelig kilde til forbrugerklager og en faktor, der bidrager til en vedvarende lav grad af forbrugertilfredshed og -engagement i forhold til deres energileverandører, er det imidlertid nødvendigt at gøre fakturaerne enklere, klarere og lettere at forstå, samtidig med at det sikres, at særskilte instrumenter, såsom faktureringsoplysninger, informationsværktøjer og årsopgørelser, indeholder alle de nødvendige oplysninger til at sætte forbrugerne i stand til at regulere deres energiforbrug, sammenligne tilbud og skifte leverandør.
- (36) Medlemsstaternes foranstaltninger bør understøttes af veltilrettelagte og effektive finansielle EU-instrumenter, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde, Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og af finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), som bør støtte investeringer i energieffektivitet på alle trin i energikæden og anvende en omfattende cost-benefit-analyse med en model med differentierede kalkulationsrenter. Den finansielle støtte bør fokusere på omkostningseffektive metoder til at øge energieffektiviteten, hvilket ville føre til et fald i energiforbruget. EIB og EBRD bør sammen med nationale erhvervsfremmende banker tilrettelægge, skabe og finansiere programmer eller projekter, der er skræddersyet til effektivitetssektoren, herunder til energifattige husholdninger.
- (37) Med henblik på at gøre det muligt for bilagene til direktiv 2012/27/EU og de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten at blive ajourført er det nødvendigt at udvide de beføjelser, der er delegeret til Kommissionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (38) Med henblik på at kunne evaluere effektiviteten af direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv bør der indføres et krav om at foretage en overordnet gennemgang af det pågældende direktiv og om at fremlægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 28. februar 2024. Denne gennemgang bør finde sted efter den globale statusopgørelse under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer i 2023 for at muliggøre indførelsen af nødvendige tilpasninger til denne proces, idet der også tages hensyn til økonomiske og innovative udviklinger.
- (39) Lokale og regionale myndigheder bør tildeles en ledende rolle i forbindelse med udviklingen og tilrettelæggelsen, gennemførelsen og vurderingen af de foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2012/27/EU, således at de er i stand til at tage behørigt hensyn til de særlige forhold, der kendetegner deres klima, kultur og samfund.
- (40) Som følge af de teknologiske fremskridt og den voksende andel af vedvarende energikilder i elproduktionssektoren bør standardkoefficienten for besparelser i kWh elektricitet revideres med henblik på at afspejle ændringer i primærenergifaktoren (PEF) for elektricitet. Beregninger, som afspejler energimikset i PEF for elektricitet, baseres på årlige gennemsnitsværdier. Opgørelsesmetoden for »fysisk energiindhold« anvendes for nuklear el- og varmeproduktion, og metoden for »teknisk konverteringseffektivitet« anvendes for produktion af elektricitet og varme fra fossile brændsler og biomasse. For ikkebrændbar vedvarende energi anvendes direkte ækvivalens baseret på den »samlede primærenergi« som metode. Til beregning af primærenergiandelen for elektricitet i kraftvarmeproduktion anvendes den i bilag II til direktiv 2012/27/EU fastlagte metode. Der anvendes en gennemsnitlig markedsstilling snarere end en marginal. Konverteringseffektiviteten antages at være 100 % for ikkebrændbar vedvarende energi, 10 % for geotermiske kraftværker og 33 % for atomkraftværker. Beregningen af den samlede effektivitet for kraftvarmeproduktion baseres på de seneste data fra Eurostat. Hvad angår systemgrænser, er PEF 1 for alle energikilder. PEF-værdien henviser til 2018 og bygger på data interpoleret fra den seneste udgave af PRIMES-referencescenariet for 2015 og 2020 og tilpasset med data fra Eurostat indtil 2016. Analysen omfatter medlemsstaterne og Norge. Datasættet for Norge er baseret på data fra det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet.
- (41) Energibesparelser, som er en følge af gennemførelsen af EU-ret, bør ikke medregnes, medmindre de stammer fra en foranstaltning, der går videre end det, der som minimum kræves af den pågældende EU-retsakt, enten ved at fastsætte mere ambitiøse energieffektivitetskrav på medlemsstatsplan eller ved at styrke foranstaltningens udbredelse. Bygninger rummer et betydeligt potentiale for yderligere at øge energieffektiviteten, og renovering af bygninger yder et vigtigt og langsigtet bidrag med stordriftsfordele til øgede energibesparelser. Det er derfor nødvendigt at tydeliggøre, at det er muligt at medregne alle energibesparelser som følge af foranstaltninger til

(1) EUTL 123 af 12.5.2016, s. 1.

fremme af renovering af eksisterende bygninger, forudsat at de overstiger de besparelser, som ville være fremkommet uden politiktiltaget, og forudsat at medlemsstaten dokumenterer, at den forpligtede, deltagende eller bemyndigede part faktisk har bidraget til opnåelsen af de energibesparelser, som er medregnet.

- (42) I overensstemmelse med strategien for energiunionen og principperne om bedre lovgivning bør der lægges større vægt på reglerne for overvågning og kontrol med henblik på gennemførelsen af ordninger for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag, herunder kravet om at kontrollere et statistisk repræsentativt udvalg af foranstaltninger. I direktiv 2012/27/EU som ændret ved nærværende direktiv bør der ved en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af foranstaltningerne til forbedring af energieffektiviteten forstås et krav om at udtage en delmængde af en statistisk population af de pågældende energibesparende foranstaltninger på en sådan måde, at den præcist afspejler hele populationen af alle energibesparende foranstaltninger, således at det bliver muligt at drage rimeligt pålidelige konklusioner med hensyn til tilliden til foranstaltningerne som helhed.
- (43) Energi produceret på eller i bygninger ved hjælp af vedvarende energiteknologier reducerer mængden af energi leveret fra fossile brændsler. Reduktionen af energiforbruget og anvendelsen af energi fra vedvarende kilder i bygningssektoren er vigtige foranstaltninger til at reducere Unionens energifafhængighed og drivhusgasemissioner, navnlig i betragtning af de ambitiøse klima- og energimål, der er fastsat for 2030, og den globale forpligtelse, der blev påtaget inden for rammerne af Parisaftalen. Med henblik på deres kumulative energispareforpligtelse kan medlemsstaterne, hvor det er relevant, medregne energibesparelser fra vedvarende energi til eget brug, der produceres på eller i bygninger, for at opfylde deres energibesparelseskrav.
- (44) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (45) Målene for dette direktiv, nemlig at opfylde Unionens mål for energieffektivitet på 20 % senest i 2020 og på mindst 32,5 % senest i 2030 og at bane vejen for yderligere energieffektivitetsforbedringer derefter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål.
- (46) Direktiv 2012/27/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I Direktiv 2012/27/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens overordnede 2020-mål for energieffektivitet på 20 % og overordnede 2030-mål for energieffektivitet på mindst 32,5 % nås, og baner vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten derefter.

Dette direktiv fastlægger regler beregnet til at fjerne hindringer på energimarkedet og overvinde markedssvigt, som hindrer en effektiv forsyning og anvendelse af energi, og kræver, at der fastsættes vejledende nationale energieffektivitetsmål og -bidrag for 2020 og 2030.

Dette direktiv bidrager til gennemførelsen af princippet om energieffektivitet først.«

- 2) I artikel 3 tilføjes følgende stykker:

»4. Kommissionen vurderer senest den 31. oktober 2022, om Unionen har nået sine overordnede 2020-mål for energieffektivitet.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

5. Hver medlemsstat fastsætter vejledende nationale energieffektivitetsbidrag til Unionens 2030-mål fastsat i dette direktivs artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 4 og 6 i forordning (EU) 2018/1999 (*). Ved fastsættelsen af disse bidrag tager medlemsstaterne hensyn til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 273 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 956 Mtoe endelig energi. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som omhandlet i og i overensstemmelse med artikel 3 og 7-12 i forordning (EU) 2018/1999.

6. Kommissionen vurderer Unionens overordnede 2030-mål for energieffektivitet, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, med henblik på senest i 2023 at forelægge et lovgivningsforslag om at opjustere disse mål i tilfælde af væsentlige nedbringelser af omkostningerne som følge af den økonomiske eller teknologiske udvikling eller om nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser med hensyn til dekarbonisering.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).«

3) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Energispareforpligtelse

1. Medlemsstaterne skal opnå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst:

- a) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængde i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2013. Energisalg målt i mængde, der anvendes til transport, kan udelukkes helt eller delvis fra denne beregning
- b) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 på 0,8 % af det årlige endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019. Som en undtagelse fra dette krav skal Cypern og Malta opnå nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 svarende til 0,24 % af det årlige endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.

Medlemsstaterne kan medregne energibesparelser, der skyldes politiktiltag, uanset om de er indført senest den 31. december 2020 eller efter nævnte dato, forudsat at disse tiltag fører til nye individuelle foranstaltninger, som gennemføres efter den 31. december 2020.

Medlemsstaterne skal fortsætte med at opnå nye årlige besparelser i overensstemmelse med første afsnit, litra b), for tiårsperioder efter 2030, medmindre det i Kommissionens gennemgang, som skal finde sted senest i 2027 og hvert tiende år derefter, konkluderes, at dette ikke er nødvendigt for at nå Unionens langsigtede energi- og klimamål for 2050.

Medlemsstaterne beslutter, hvordan den beregnede mængde af nye besparelser fordeles over de i første afsnit, litra a) og b), omhandlede perioder, forudsat at de krævede samlede kumulative energibesparelser i slutanvendelserne er blevet opnået ved slutningen af hver forpligtelsesperiode.

2. Forudsat at medlemsstaterne mindst opnår deres kumulative energispareforpligtelse i slutanvendelserne som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), kan de beregne den krævede mængde af energibesparelser ved på en eller flere af følgende måder:

- a) anvendelse af en årlig bespareelsesprocent på energisalg til slutkunder eller på det endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019
- b) helt eller delvis udelukkelse af energi anvendt til transport fra det beregningsmæssige grundscenarie
- c) gøren brug af en af mulighederne i stk. 4.

3. Hvis medlemsstaterne gør brug af mulighederne i stk. 2, første afsnit, litra a), b) eller c), fastsætter de:

- a) deres egen årlige bespareelsesprocent, som vil blive anvendt ved beregningen af deres kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, og som skal sikre, at den endelige mængde af deres nettoenergisparelser ikke er lavere end den, der kræves i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b), og
- b) deres eget beregningsmæssige grundscenarie, der helt eller delvis kan udelukke energi anvendt til transport.

4. Med forbehold af stk. 5 kan hver medlemsstat:
- udføre den beregning, der kræves i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a), under anvendelse af satsen 1 % i 2014 og 2015, 1,25 % i 2016 og 2017 og 1,5 % i 2018, 2019 og 2020
 - fra beregningen udelukke hele eller en del af salget af energi målt i mængde, for så vidt angår den i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede forpligtelsesperiode, eller det endelige energiforbrug, for så vidt angår den i nævnte afsnits litra b) omhandlede forpligtelsesperiode, der anvendes til de industrielle aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, fra beregningen
 - i den krævede mængde af energibesparelser medregne energibesparelser, som opnås i energiomdannelsessektoren samt i distributions- og transmissionssektorerne, herunder ved infrastruktur til effektiv fjernvarme og fjernkøling, som følge af gennemførelsen af kravene i artikel 14, stk. 4, artikel 14, stk. 5, litra b), og artikel 15, stk. 1-6 og 9. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres påtænkte politiktiltag i henhold til nærværende litra for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner. Virkningen af disse tiltag beregnes i overensstemmelse med bilag V og inkluderes i disse planer
 - i den krævede mængde af energibesparelser medregne energibesparelser fra nylige individuelle foranstaltninger gennemført siden den 31. december 2008, der fortsat har virkninger i 2020 for så vidt angår forpligtelsesperioden omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a), og efter 2020 for så vidt angår perioden omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), og som kan måles og verificeres
 - i den krævede mængde af energibesparelser medregne energibesparelser, der skyldes politiktiltag, forudsat at det kan dokumenteres, at disse tiltag fører til individuelle foranstaltninger gennemført fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020, som giver besparelser efter den 31. december 2020
 - fra beregningen af den krævede mængde af energibesparelser udelukke 30 % af den verificerbare mængde af energi produceret på eller i bygninger til eget brug, når denne mængde er produceret som følge af politiktiltag til fremme af nye installationer af vedvarende energiteknologier
 - i den krævede mængde af energibesparelser medregne energibesparelser, der overstiger de energibesparelser, som kræves for forpligtelsesperioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, forudsat at disse besparelser følger af individuelle foranstaltninger gennemført i henhold til politiktiltag, der er omhandlet i artikel 7a og 7b, meddelt af medlemsstaterne i deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner og rapporteret i deres statusrapporter i overensstemmelse med artikel 24.
5. Medlemsstaterne anvender og beregner virkningen af de muligheder, der er valgt i henhold til stk. 4, for de perioder, som er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), separat:
- til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede forpligtelsesperiode, kan medlemsstaterne anvende stk. 4, litra a) -d). Alle de muligheder, der er valgt i henhold til stk. 4, må tilsammen ikke udgøre mere end 25 % af den mængde energibesparelser, som er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a)
 - til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede forpligtelsesperiode, kan medlemsstaterne anvende stk. 4, litra b)-g), forudsat at de individuelle foranstaltninger som omhandlet i stk. 4, litra d), fortsat har en verificerbar og målelig virkning efter den 31. december 2020. Alle de muligheder, der er valgt i henhold til stk. 4, må tilsammen ikke føre til en reduktion på mere end 35 % af den mængde energibesparelser, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og 3.
- Uanset om medlemsstaterne udelukker energi anvendt til transport fra deres beregningsmæssige grundscenarie helt eller delvis eller gør brug af en af mulighederne i stk. 4, sikrer de, at den beregnede nettomængde af nye besparelser, der skal opnås i det endelige energiforbrug i forpligtelsesperioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030, ikke er lavere end den mængde, der følger af at anvende den årlige besparelsesprocent, som er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b).
6. Medlemsstaterne beskriver i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, jf. bilag III til forordning (EU) 2018/1999, beregningen af den mængde energibesparelser, der skal opnås over perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), og, hvis det er relevant, redegør for, hvordan den årlige besparelsesprocent og det beregningsmæssige grundscenarie er fastsat, samt for, hvordan og i hvilket omfang der er gjort brug af de i stk. 4 omhandlede muligheder.
7. Energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 må ikke medregnes i den mængde energibesparelser, som kræves for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

8. Som en undtagelse fra nærværende artikels stk. 1 kan medlemsstater, der tillader forpligtede parter at gøre brug af muligheden omhandlet i artikel 7a, stk. 6, litra b), med henblik på nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), medregne energibesparelser opnået i et givet år efter 2010 og før forpligtelsesperioden omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), som om disse energibesparelser var opnået efter den 31. december 2013 og inden den 1. januar 2021, forudsat at alle følgende omstændigheder gør sig gældende:

- a) ordningen for energispareforpligtelser var i kraft på et tidspunkt mellem den 31. december 2009 og den 31. december 2014 og indgik i medlemsstatens første nationale energieffektivitetshandlingsplan indsendt i henhold til artikel 24, stk. 2
- b) besparelserne blev opnået i medfør af forpligtelsesordningen
- c) besparelserne beregnes i overensstemmelse med bilag V
- d) de år, i hvilke besparelserne regnes for opnået, er rapporteret i de nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.

9. Medlemsstaterne sikrer, at de besparelser, som følger af de i artikel 7a og 7b og artikel 20, stk. 6, omhandlede politiktiltag, beregnes i overensstemmelse med bilag V.

10. Medlemsstaterne opnår den mængde energibesparelser, som er krævet i henhold til denne artikels stk. 1, ved enten at indføre en ordning for energispareforpligtelser som omhandlet i artikel 7a eller ved at vedtage alternative politiktiltag som omhandlet i artikel 7b. Medlemsstaterne kan kombinere en ordning for energispareforpligtelser med alternative politiktiltag.

11. Ved udformning af politiktiltag til opfyldelse af deres forpligtelser til at opnå energibesparelser tager medlemsstaterne hensyn til behovet for at afhjælpe energifattigdom i overensstemmelse med de af dem fastlagte kriterier, idet de tager deres forhåndenværende praksis på området i betragtning ved, i det omfang det er hensigtsmæssigt, at kræve, at en del af energieffektivitetsforanstaltningerne i henhold til deres nationale ordninger for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller programmer eller foranstaltninger finansieret via en national energisparefond gennemføres som en prioritet blandt sårbare husholdninger, herunder dem, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, i socialt boligbyggeri.

Medlemsstaterne medtager oplysninger om resultatet af foranstaltninger til afhjælpning af energifattigdom i forbindelse med dette direktiv i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.

12. Såfremt virkningen af politiktiltag eller individuelle foranstaltninger overlapper, dokumenterer medlemsstaterne, at energibesparelser ikke medregnes to gange.»

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 7a

Ordninger for energispareforpligtelser

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå den mængde besparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, ved hjælp af en ordning for energispareforpligtelser, sikrer de, at de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede forpligtede parter, som opererer på hver medlemsstats område, opfylder kravet med hensyn til deres kumulative energibesparelser i slutanvendelserne som fastsat i artikel 7, stk. 1, uden at dette dog berører artikel 7, stk. 4 og 5.

Hvor det er relevant, kan medlemsstaterne beslutte, at de forpligtede parter opfylder besparelserne helt eller delvist ved at yde et bidrag til den nationale energisparefond i overensstemmelse med artikel 20, stk. 6.

2. Medlemsstaterne udpeger på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier forpligtede parter blandt de energidistributører, energileverandører i detailledet og distributører eller detailforhandlere af brændstof til transport, der opererer på deres område. Den mængde af energibesparelser, der kræves for at opfylde forpligtelsen, skal de forpligtede parter opnå hos slutkunder, som medlemsstaten har udpeget, uafhængigt af beregningen foretaget i henhold til artikel 7, stk. 1, eller, hvis medlemsstaterne beslutter det, ved hjælp af certificerede besparelser fra andre parter som beskrevet i stk. 6, litra a).

3. Når energileverandører i detailledet udpeges som forpligtede parter i henhold til stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at energileverandører i detailledet i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelse ikke skaber nogen hindringer, som forhindrer forbrugerne i at skifte fra en leverandør til en anden.

4. Medlemsstaterne udtrykker den mængde af energibesparelser, der kræves af hver forpligtet part, som enten endeligt energiforbrug eller primærenergiforbrug. Den metode, der vælges til at udtrykke den krævede mængde energibesparelser, anvendes også til at beregne de besparelser, forpligtede parter hævder at have opnået. Konverteringsfaktorerne i bilag IV finder anvendelse.

5. Medlemsstaterne indfører måle-, kontrol- og verifikationsystemer, som indebærer, at dokumenteret verifikation udføres på mindst en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er indført af de forpligtede parter. Målingen, kontrollen og verifikationen udføres uafhængigt af de forpligtede parter.

6. Inden for rammerne af ordningen for energispareforpligtelser kan medlemsstaterne gøre en eller begge af følgende:

- a) tillade forpligtede parter at medregne certificerede energibesparelser, der er opnået af leverandører af energitjenester eller andre tredjeparter, i opfyldelsen af forpligtelsen, herunder når forpligtede parter fremmer foranstaltninger gennem andre organer, som staten har godkendt, eller gennem offentlige myndigheder, som kan omfatte formelle partnerskaber, og som kan være kombineret med andre finansieringskilder. Tillader medlemsstaterne dette, sikrer de, at certificeringen af energibesparelser følger en godkendelsesproces, som er indført i medlemsstaterne, som er klar, gennemsigtig og åben for alle markedsdeltagere, og som sigter mod at minimere omkostningerne ved certificering
- b) tillade forpligtede parter at medregne besparelser opnået i et givet år, som om de var opnået i et af de fire foregående eller tre efterfølgende år, så længe dette ikke er efter afslutningen af de forpligtelsesperioder, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1.

Medlemsstaterne vurderer og, hvis det er relevant, træffer foranstaltninger til at minimere virkningerne af de direkte og indirekte omkostninger ved ordninger for energispareforpligtelser for konkurrenceevnen for energiintensive industrier, der er udsat for international konkurrence.

7. Medlemsstaterne offentliggør årligt de energibesparelser, der er opnået af hver forpligtet part eller af hver underkategori af forpligtede parter og samlet set under ordningen.

Artikel 7b

Alternative politiktiltag

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå de besparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, ved hjælp af alternative politiktiltag, sikrer de, uden at dette berører artikel 7, stk. 4 og 5, at de i henhold til artikel 7, stk. 1, krævede energibesparelser opnås hos slutkunderne.

2. For alle andre tiltag end dem, der vedrører beskatning, indfører medlemsstaterne måle-, kontrol- og verifikationsystemer, som indebærer, at der udføres dokumenteret verifikation på mindst en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er indført af de deltagende eller bemyndigede parter. Målingen, kontrollen og verifikationen udføres uafhængigt af de deltagende eller bemyndigede parter.«

5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»**Måling af gas og elektricitet**«.

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at elektricitets- og naturgaslukkunder, så vidt det er teknisk muligt og økonomisk fornuftigt og står i et rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser, udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler deres faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt.«

c) Stk. 3 udgår.

6) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Måling af opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder af fjernvarme, fjernkøling og varmt brugsvand udstyres med målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler deres faktiske energiforbrug.

2. Leveres opvarmning, køling eller varmt brugsvand til en bygning fra en central kilde, der betjener flere bygninger, eller fra et fjernvarme- eller fjernkølingssystem, installeres der en måler ved varmeveksleren eller på leveringsstedet.

Artikel 9b

fordelingsmåling og omkostningsfordeling i forbindelse med opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. I ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål med en central varme- eller central kølekilde eller forsyning fra et fjernvarme- eller fjernkølingssystem skal der installeres individuelle målere, der måler forbruget af opvarmning, køling eller varmt brugsvand for hver bygningsenhed, hvis det er teknisk gennemførligt og omkostningseffektivt i den forstand, at det står i rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser.

Er det ikke teknisk gennemførligt eller omkostningseffektivt at benytte individuelle målere til at måle varmeforbruget i hver bygningsenhed, anvendes der individuelle varmefordelingsmålere til at måle varmeforbruget i hver radiator, medmindre den pågældende medlemsstat godtgør, at installationen af sådanne varmefordelingsmålere ikke vil være omkostningseffektiv. Der kan i disse tilfælde overvejes alternative omkostningseffektive metoder til måling af varmeforbruget. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder og/eller procedurer til at fastslå, om der foreligger manglende teknisk gennemførlighed og manglende omkostningseffektivitet, og offentliggør disse.

2. I nye ejendomme med flere lejligheder og i beboelsesdelene af nye bygninger til flere formål, som er udstyret med en central varmekilde til varmt brugsvand eller forsynes fra fjernvarmesystemer, skal der uanset stk. 1, første afsnit, være individuelle målere for varmt brugsvand.

3. Forsynes ejendomme med flere lejligheder eller bygninger til flere formål af fjernvarme eller fjernkøling, eller er egne fælles opvarmnings- eller kølingssystemer til sådanne ejendomme almindelige, sikrer medlemsstaterne indførelse af gennemsigtige, offentligt tilgængelige nationale regler for fordeling af omkostningerne ved opvarmning, køling og forbrug af varmt brugsvand i sådanne ejendomme for at sikre gennemsigtighed og nøjagtighed i opgørelsen af det individuelle forbrug. Sådanne regler skal, når det er relevant, omfatte retningslinjer for metoden til fordeling af omkostningerne ved energi som følger:

- a) varmt brugsvand
- b) varme fra ejendommens installation og med henblik på opvarmning af fællesarealer, hvis trapper og gange er udstyret med radiatorer
- c) med henblik på opvarmning eller køling af lejligheder.

Artikel 9c

Fjernaflæsningskrav

1. Med henblik på artikel 9a og 9b skal målere og varmefordelingsmålere, der installeres efter den 25. oktober 2020, være fjernaflæselige anordninger. De betingelser om teknisk gennemførlighed og omkostningseffektivitet, der er fastsat i artikel 9b, stk. 1, finder fortsat anvendelse.

2. Målere og varmefordelingsmålere, som ikke kan fjernaflæses, men allerede er blevet installeret, skal gøres fjernaflæselige eller udskiftes med fjernaflæselige anordninger senest den 1. januar 2027, medmindre den pågældende medlemsstat påviser, at dette ikke er omkostningseffektivt.«

7) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Faktureringsoplysninger om gas og el.«

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Har slutkunderne ikke intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF, sikrer medlemsstaterne, senest den 31. december 2014, at faktureringsoplysningerne er pålidelige og nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug af el og gas i overensstemmelse med bilag VII, punkt 1.1, hvis dette er teknisk muligt og økonomisk begrundet.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Fakturerings- og forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Er der installeret målere eller varmfordelingsmålere, sikrer medlemsstaterne, at fakturerings- og forbrugsoplysningerne er pålidelige og nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere, jf. bilag VIIa, punkt 1 og 2, for alle slutbrugere, dvs. for fysiske eller juridiske personer, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til deres egen slutanvendelse, eller fysiske eller juridiske personer, der bor eller har til huse i en individuel bygning eller en enhed i en ejendom med flere lejligheder eller en bygning til flere formål med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, og som ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren.

Med undtagelse af forbrug, der måles ved hjælp af fordelingsmåling på grundlag af varmfordelingsmålere i henhold til artikel 9b, kan denne forpligtelse, hvis det fastsættes af en medlemsstat, opfyldes ved at et system, hvor slutkunden eller slutbrugeren selv regelmæssigt aflæser sin måler og meddeler aflæsningen. Kun hvor slutkunden eller slutbrugeren ikke har givet meddelelse om måleraflæsning for en given faktureringsperiode, baseres faktureringen på et anslået forbrug eller en fast takst.

2. Medlemsstaterne

- a) kræver, at hvis der foreligger oplysninger om slutbrugernes energifakturering og hidtidige forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere, stilles de på anmodning af slutbrugeren til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutbrugeren
- b) sikrer, at slutkunderne får mulighed for at vælge elektroniske faktureringsoplysninger og fakturaer
- c) sikrer, at der med fakturaen følger klare og letforståelige oplysninger til alle slutbrugere i overensstemmelse med bilag VIIa, punkt 3, og
- d) fremmer cybersikkerhed og sikrer beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse for slutbrugere i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at meddelelsen af faktureringsoplysninger på slutkundens anmodning ikke anses for at udgøre en betalingsanmodning. I sådanne tilfælde sørger medlemsstaterne for, at der tilbydes fleksible ordninger for faktiske betalinger

3. Medlemsstaterne beslutter, hvem der skal være ansvarlig for at give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til slutbrugere uden direkte eller individuel kontrakt med en energileverandør.»

9) Artikel 11 affattes som følger som følger:

»Artikel 11

Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger om el og gas

Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder gratis modtager alle deres fakturaer for og faktureringsoplysninger om energiforbrug, og at slutkunder har passende og gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.»

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger samt forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere gratis modtager alle deres fakturaer for og faktureringsoplysninger om energiforbrug, og at slutbrugere har passende og gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.

2. Uanset denne artikels stk. 1 skal fordelingen af omkostningerne ved faktureringsoplysninger om individuelt forbrug af varme, køling og varmt brugsvand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål i henhold til artikel 9b, udføres på nonprofitbasis. Omkostninger som følge af overdragelsen af denne opgave til en tredjepart, såsom en tjenesteleverandør eller den lokale energileverandør, som omfatter måling og fordeling af samt opgørelse af det faktiske individuelle forbrug i sådanne ejendomme, kan videreføres til slutbrugere, i det omfang sådanne omkostninger er rimelige.

3. For at sikre rimelige omkostninger ved fordelingsmålingstjenester som omhandlet i stk. 2 kan medlemsstaterne stimulere konkurrencen i denne servicesektor ved at træffe passende foranstaltninger, såsom at anbefale eller på anden måde fremme brug af udbud og/eller brug af interoperable anordninger og systemer, der gør det lettere at skifte mellem tjenesteleverandører.«

11) I artikel 15 indsættes følgende stykke:

»2a. Senest den 31. december 2020 udarbejder Kommissionen efter høring af relevante interessenter en fælles metode for at tilskynde netoperatører til at mindske tab, gennemføre et omkostnings- og energieffektivt infrastrukturinvesteringsprogram og gøre behørigt rede for nettets energieffektivitet og fleksibilitet.«

12) I artikel 20 indsættes følgende stykker:

»3a. For at mobilisere privat finansiering til energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU fører Kommissionen en dialog med både offentlige og private finansielle institutioner for at tilrettelægge mulige foranstaltninger, den kan træffe.

3b. De i stk. 3a omhandlede foranstaltninger omfatter følgende:

- a) mobilisering af kapitalinvesteringer i energieffektivitet i lyset af energibesparelsers bredere virkninger for finansiel risikostyring
- b) sikring af bedre data vedrørende energi- og finansieringsmæssig ydeevne ved at:
 - i) undersøge yderligere, hvordan investeringer i energieffektivitet forbedrer de underliggende aktivers værdi
 - ii) støtte undersøgelser, der skal vurdere monetariseringen af ikkeenergirelaterede fordele ved investeringer i energieffektivitet.

3c. Med henblik på at mobilisere privat finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering skal medlemsstaterne, når de gennemfører dette direktiv:

- a) overveje metoder til at gøre bedre brug af energisyn i henhold til artikel 8 for at påvirke beslutningstagning
- b) gøre optimal brug af de muligheder og redskaber, der foreslås i initiativet om intelligent finansiering til intelligente bygninger.

3d. Kommissionen yder senest den 1. januar 2020 vejledning til medlemsstaterne om, hvordan private investeringer kan frigøres.«

13) Artikel 22, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre dette direktiv ved at tilpasse værdierne, beregningsmetoderne, standardkoefficienten for primærenergi og kravene i bilag I-V, VII-X og XII til den tekniske udvikling.«

14) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. december 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

15) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»4a. Inden for rammerne af rapporten om status over energiunionen aflægger Kommissionen rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, og artikel 35, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2018/1999, idet der tages hensyn til virkningerne af gennemførelsen af dette direktiv.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»12. Senest den 31. december 2019 vurderer Kommissionen virkningen af gennemførelsen af definitionen af små og mellemstore virksomheder med henblik på artikel 8, stk. 4 og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Hurtigst muligt efter forelæggelsen af denne rapport vedtager Kommissionen lovgivningsforslag, hvis det er relevant.

13. Senest den 1. januar 2021 foretager Kommissionen en vurdering af energieffektivitetspotentialet inden for konvertering, omformning, transmission, transport og lagring af energi og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages, hvis det er relevant, af lovgivningsforslag.

14. Senest den 31. december 2021 foretager Kommissionen, medmindre der i mellemtiden er blevet foreslået ændringer af bestemmelserne om detailmarkeder i direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for gas, en vurdering af bestemmelserne vedrørende måling, fakturering og forbrugeroplysninger i forbindelse med naturgas og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på, hvor det er relevant, at tilpasse bestemmelserne til de relevante bestemmelser om elektricitet i direktiv 2009/72/EF for at styrke forbrugerbeskyttelsen og gøre det muligt for slutkunder at modtage hyppigere, klarere og bedre ajourførte oplysninger om deres forbrug af naturgas og at regulere deres energiforbrug. Hurtigst muligt efter forelæggelse af denne rapport vedtager Kommissionen lovgivningsforslag, hvis det er relevant.

15. Senest den 28. februar 2024 og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen nærværende direktiv og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne evaluering skal omfatte:

- a) en undersøgelse af, om kravene og den alternative tilgang, der er fastsat i artikel 5, skal tilpasses efter 2030
- b) en vurdering af dette direktivs generelle virkning og behovet for at tilpasse Unionens politik for energieffektivitet yderligere i overensstemmelse med målene i Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer efter den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (*) og i lyset af den økonomiske og innovative udvikling.

Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af forslag til yderligere foranstaltninger.

(*) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.«

16) Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 25. juni 2020.

Medlemsstaterne sætter dog de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 5)-10), og bilagets nr. 3) og 4) senest den 25. oktober 2020.

De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

J. BOGNER-STRAUSS

Formand

BILAG

I bilagene til direktiv 2012/27/EU foretages følgende ændringer:

1) I bilag IV affattes fodnote 3 således:

- »⁽³⁾ Finder anvendelse, når energibesparelser er opgjort i primærenergi ved hjælp af en bottom-up-tilgang baseret på det endelige energiforbrug. For besparelser i kWh elektricitet anvender medlemsstaterne en koefficient, som fastsættes ved hjælp af en gennemsnitlig metode på grundlag af nationale forhold, som indvirker på primærenergiforbruget, for at sikre en præcis beregning af de reelle besparelser. Disse forhold skal være begrundede, verificerbare og baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier. For besparelser i kWh elektricitet kan medlemsstaterne anvende en standardkoefficient på 2,1 eller efter eget skøn fastsætte en anden koefficient, hvis de kan begrunde den. Medlemsstaterne skal i den forbindelse tage hensyn til energimikset i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, som skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999. Senest den 25. december 2022 og hvert fjerde år derefter reviderer Kommissionen standardkoefficienten på grundlag af registrerede data. Denne revision skal udføres under hensyntagen til dens virkninger på anden EU-ret såsom direktiv 2009/125/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).«

2) Bilag V affattes således:

»BILAG V

Fælles metoder til og principper for beregning af virkningen af ordninger for energispareforpligtelser eller andre politiktiltag i henhold til artikel 7, 7a og 7b og artikel 20, stk. 6:

1. Metoder til beregning af energibesparelser med henblik på artikel 7, 7a og 7b og artikel 20, stk. 6, undtagen når disse besparelser skyldes beskatningsforanstaltninger.

De forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter eller offentlige gennemførelsesmyndigheder kan benytte følgende metoder til beregning af energibesparelser:

- a) antagne besparelser, med henvisning til resultaterne af tidligere uafhængigt overvågede energiforbedringer i lignende anlæg. Den generiske tilgang kaldes »ex-ante«
- b) målte besparelser, hvor besparelserne ved installationen af en foranstaltning eller pakke af foranstaltninger fastslås ved at registrere den faktiske reduktion i energiforbruget, hvor der skal tages behørigt hensyn til faktorer som additionalitet, beboelse, produktionsniveauer og vejret, der kan påvirke forbruget. Den generiske tilgang kaldes »ex-post«
- c) skalerede besparelser, hvor der anvendes tekniske vurderinger af besparelser. Denne tilgang må kun anvendes, hvis det er vanskeligt eller uforholdsmæssigt dyrt at opnå solide målte data for et specifikt anlæg, f.eks. ved udskiftning af en kompressor eller elektrisk motor med en anden kWh-ydelse end den, som de uafhængige oplysninger om besparelser er blevet målt for, eller hvis disse vurderinger foretages på grundlag af nationalt fastsatte metoder og benchmarks af kvalificerede eller akkrediterede eksperter, der er uafhængige af de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter, der er involveret
- d) undersøgte besparelser, hvor forbrugernes reaktion på rådgivning, oplysningskampagner, mærknings- eller certificeringsordninger eller intelligent måling fastslås. Denne tilgang må kun anvendes for besparelser, der skyldes ændringer i forbrugernes adfærd. Den må ikke anvendes for besparelser, der skyldes installation af fysiske foranstaltninger.

2. Ved beregning af energibesparelser ved en energieffektivitetsforanstaltning med henblik på artikel 7, 7a og 7b og artikel 20, stk. 6, gælder følgende principper:

- a) Besparelserne skal påviseligt supplere de besparelser, som under alle omstændigheder ville være fremkommet uden de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter eller offentlige gennemførelsesmyndigheders aktiviteter. Med henblik på at fastslå de besparelser, der kan medregnes som supplerende, skal medlemsstaterne tage hensyn til, hvordan energiforbrug og

-efterspørgsel ville udvikle sig uden det pågældende politiktiltag, ved som minimum at tage følgende faktorer i betragtning: tendenser inden for energiforbrug, ændringer i forbrugernes adfærd, teknologiske fremskridt og ændringer som følge af andre foranstaltninger, der gennemføres på EU-plan og nationalt plan.

- b) Besparelser som følge af gennemførelsen af obligatorisk EU-ret betragtes som besparelser, der under alle omstændigheder ville være fremkommet, og må således ikke medregnes som energibesparelser med henblik på artikel 7, stk. 1. Som en undtagelse til nævnte krav kan besparelser i forbindelse med renovering af eksisterende bygninger medregnes som energibesparelser med henblik på artikel 7, stk. 1, forudsat at væsentlighedskriteriet omhandlet i dette bilags punkt 3, litra h), er opfyldt. Besparelser som følge af gennemførelsen af nationale minimumskrav, der er fastsat for nye bygninger forud for gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU, kan medregnes som energibesparelser med henblik på artikel 7, stk. 1, litra a), forudsat at væsentlighedskriteriet omhandlet i dette bilags punkt 3, litra h), er opfyldt, og at medlemsstaterne har meddelt disse besparelser i deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.
 - c) Kun besparelser, der overstiger følgende niveauer, må medregnes:
 - i) Unionens præstationsnormer for nye personbilers og nye lette erhvervskøretøjers emissioner efter gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (*) og (EU) nr. 510/2011 (**)
 - ii) Unionens krav vedrørende visse energirelaterede produkters fjernelse fra markedet efter gennemførelsen af gennemførelsesforanstaltningerne i henhold til direktiv 2009/125/EF.
 - d) Politikker, der har til formål at tilskynde til højere niveauer af energieffektivitet i produkter, udstyr, transportsystemer, køretøjer og brændstoffer, bygninger og bygningsdele, processer eller markeder, er tilladt.
 - e) Foranstaltninger, der fremmer installation af mindre teknologier inden for vedvarende energi på eller i bygninger, kan tages i betragtning med henblik på opfyldelsen af de energibesparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, forudsat at de medfører verificerbare energibesparelser, der kan måles eller anslås. Beregningen af energibesparelser skal opfylde kravene i dette bilag.
 - f) For politikker, som fremskynder udbredelsen af mere effektive produkter og køretøjer, kan der foretages fuld medregning, forudsat at det påvises, at en sådan udbredelse finder sted inden udløbet af produktets eller køretøjets gennemsnitlige forventede levetid, eller inden produktet eller køretøjet normalt ville blive udskiftet, og besparelserne kan kun medregnes for perioden indtil udløbet af den gennemsnitlige forventede levetid for det produkt eller køretøj, som udskiftes.
 - g) I forbindelse med fremme af udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger skal medlemsstaterne, hvor det er relevant, sikre, at kvalitetsstandarder for produkter, tjenesteydelser og installation af foranstaltninger opretholdes eller, såfremt sådanne standarder ikke findes, indføres.
 - h) For at tage hensyn til variationer i klimaforhold mellem regioner kan medlemsstaterne vælge at justere besparelserne til en standardværdi eller tillade forskellige energibesparelser i overensstemmelse med variationer i temperatur mellem regioner.
 - i) Beregningen af energibesparelser skal tage hensyn til foranstaltningernes levetid og den hastighed, hvormed besparelsen mindskes over tid. Denne beregning skal optælle de besparelser, som hver individuel foranstaltning vil opnå i perioden fra dens gennemførelsesdato til den 31. december 2020 eller 31. december 2030, alt efter tilfældet. Alternativt kan medlemsstaterne anvende en anden metode, der skønnes at opnå mindst samme samlede mængde besparelser. Når der anvendes en anden metode, skal medlemsstaterne sikre, at den samlede mængde energibesparelser, der beregnes med denne anden metode, ikke overstiger den mængde energibesparelser, der ville have været resultatet af beregningen, når man optæller de besparelser, som hver individuel foranstaltning vil opnå i perioden fra dens gennemførelsesdato til den 31. december 2020 eller 31. december 2030, alt efter tilfældet. Medlemsstaterne skal i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i henhold til forordning (EU) 2018/1999 i detaljer beskrive de andre metoder og de forholdsregler, der er truffet til at sikre, at det bindende beregningskrav overholdes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at følgende krav til politiktiltag truffet i henhold til artikel 7b og artikel 20, stk. 6, er opfyldt:
- a) politiktiltag og individuelle foranstaltninger giver verificerbare energibesparelser i slutanvendelserne

- b) hver deltagende parts, bemyndiget parts eller offentlig gennemførelsesmyndigheds ansvar, alt efter hvad der er relevant, er klart defineret
 - c) de energibesparelser, der opnås eller skal opnås, fastlægges på en gennemsigtig måde
 - d) den mængde energibesparelser, der kræves, eller som skal opnås ved hjælp af politiktiltaget, udtrykkes i enten endeligt energiforbrug eller primærenergiforbrug under anvendelse af konverteringsfaktorerne i bilag IV
 - e) en årlig rapport om de energibesparelser, som de bemyndigede parter, de deltagende parter og offentlige gennemførelsesmyndigheder har opnået, fremsendes og gøres offentligt tilgængelig sammen med data om den årlige tendens i energibesparelserne
 - f) overvågning af resultaterne og iværksættelse af passende foranstaltninger foretages, hvis der ikke gøres tilfredsstillende fremskridt
 - g) energibesparelserne fra en individuel foranstaltning medregnes ikke af mere end én part
 - h) det påvises, at den deltagende parts, bemyndigede parts eller offentlige gennemførelsesmyndigheds aktiviteter er væsentlige for, at de angivne besparelser er opnået.
4. Ved beregning af energibesparelsen ved beskatningsrelaterede politiktiltag, der er iværksat i henhold til artikel 7b, gælder følgende principper:
- a) der medregnes alene energibesparelser ved beskatningsforanstaltninger, som overstiger minimumsafgiftssatserne for brændsel og brændstoffer i Rådets direktiv 2003/96/EF (***) eller 2006/112/EF (****)
 - b) priselasticiteterne ved beregningen af beskatningsforanstaltningernes virkning (for energi) repræsenterer energiefterspørgslens følsomhed over for prisændringer og vurderes på grundlag af nylige og repræsentative officielle datakilder
 - c) energibesparelserne fra ledsagende skattepolitiske instrumenter, herunder skattemæssige incitamenter eller indbetalinger til en fond, opgøres separat.
5. Meddelelse om metoder
- Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999 Kommissionen meddelelse om deres foreslåede detaljerede metoder til anvendelse af ordningerne for energispareforpligtelser og de alternative foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 7a og 7b og artikel 20, stk. 6. Denne meddelelse skal, medmindre det drejer sig om beskatning, indeholde nærmere oplysninger om:
- a) niveauet af energibesparelse krævet i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b), eller de besparelser, der forventes opnået over hele perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030
 - b) forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter eller offentlige gennemførelsesmyndigheder
 - c) omfattede sektorer
 - d) politiktiltag og individuelle foranstaltninger, herunder de forventede samlede kumulative energibesparelser for hvert tiltag
 - e) varigheden af forpligtelsesperioden for ordningen for energispareforpligtelser
 - f) de foranstaltninger, der indgår i politiktiltaget
 - g) beregningsmetoderne, herunder hvordan additionalitet og væsentlighed er blevet fastslået, og hvilke metoder og benchmarks der benyttes i forbindelse med antagne og skalerede besparelser
 - h) foranstaltningernes levetid, og hvordan de er beregnet, eller hvad de bygger på
 - i) den anvendte tilgang til håndtering af klimavariationer i medlemsstaten
 - j) overvågnings- og kontrolsystemerne for foranstaltninger i henhold til artikel 7a og 7b, og hvordan deres uafhængighed af de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter sikres
 - k) når det drejer sig om beskatning:
 - i) de omfattede sektorer og skatteelementet
 - ii) den offentlige gennemførelsesmyndighed

- iii) de besparelser, der forventes opnået
- iv) beskatningsforanstaltningens varighed og
- v) beregningsmetoden, herunder de anvendte priselasticiteter, og hvordan de er blevet fastlagt.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).
- (**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).
- (***) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).
- (****) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).«

3) I bilag VII affattes overskriften således:

»Mindstekrav til fakturering og faktureringsoplysninger baseret på faktisk forbrug af el og gas«.

4) Følgende bilag indsættes:

»BILAG VIIa

Mindstekrav til fakturerings- og forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Fakturering baseret på faktisk forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere

For at give slutbrugerne mulighed for at styre deres eget energiforbrug skal faktureringen finde sted mindst én gang årligt på grundlag af det faktiske forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere.

2. Mindstehyppighed af fakturerings- og forbrugsoplysninger

Fra den 25. oktober 2020 skal der, såfremt der er installeret fjernaflæselige målere eller varmfordelingsmålere, leveres fakturerings- eller forbrugsoplysninger baseret på faktisk forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere til slutbrugere, der anmoder herom, eller hvor slutkunder har valgt at modtage elektroniske fakturaer, mindst hvert kvartal og ellers to gange årligt.

Fra den 1. januar 2022 skal der, såfremt der er installeret fjernaflæselige målere eller varmfordelingsmålere, leveres fakturerings- eller forbrugsoplysninger baseret på faktisk forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere til slutbrugerne mindst hver måned. De kan også gøres tilgængelige via internettet og opdateres så ofte, som de anvendte måleanordninger og -systemer tillader. Opvarmning og køling kan undtages fra dette krav uden for sæsonen for opvarmning/køling.

3. Mindstekrav til oplysningerne i fakturaen

Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugerne i eller sammen med deres fakturaer får følgende klare og letforståelige oplysninger, når disse oplysninger er baseret på faktisk forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere:

- a) aktuelle faktiske priser og aktuelt faktisk energiforbrug eller samlede varmeomkostninger og aflæsninger af varmfordelingsmålere
- b) oplysninger om brændselssammensætningen og de hermed forbundne årlige drivhusgasemissioner, herunder for slutbrugere, der forsynes via fjernvarme eller fjernkøling, og en beskrivelse af de forskellige afgifter, gebyrer og takster, der anvendes. Medlemsstaterne kan begrænse kravet om at fremlægge oplysninger om drivhusgasemissioner til kun at omfatte forsyninger fra fjernvarmesystemer med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 20 MW

- c) sammenligninger af slutbrugernes aktuelle energiforbrug med forbruget i samme periode året før i en grafisk fremstilling og klimakorrigeret for opvarmning og køling
- d) kontaktoplysninger om slutkundeorganisationer, energimyndigheder eller lignende organer, herunder websteder, hvorfra der kan hentes oplysninger om, hvilke foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten der tilbydes, og om sammenlignende slutbrugerprofiler og objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr.
- e) oplysninger om tilknyttede klageprocedurer, ombudsmandstjenester eller alternative tvistbilæggesmekanismer, som er gældende i medlemsstaterne
- f) sammenligning med en normeret, gennemsnitlig slutbruger eller referenceslutbruger i samme brugerkategori. I forbindelse med elektroniske fakturaer kan sådanne sammenligninger i stedet gøres tilgængelige online med henvisning i fakturaerne.

Fakturaer, der ikke er baseret på faktisk forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere, skal indeholde en klar og letforståelig redegørelse for, hvordan det beløb, der er angivet på fakturaen, er beregnet, og som minimum de oplysninger, der er omhandlet i litra d) og e).«

5) Bilag IX, del 1, fjerde afsnit, litra g), affattes således:

»g) Økonomisk analyse: opgørelse af virkninger

De økonomiske analyser skal omfatte alle relevante økonomiske virkninger.

Medlemsstaterne kan vurdere og i beslutningstagningen tage hensyn til omkostninger og energibesparelser som følge af den øgede fleksibilitet i energiforsyningen og af en mere optimal drift af elnettene, herunder undgåede omkostninger og besparelser som følge af reducerede infrastrukturinvesteringer, i de analyserede scenarier.

Omkostningerne og fordelene omhandlet i første afsnit skal mindst omfatte følgende:

i) Fordele

- værdien af produktionen for forbrugeren (varme og elektricitet)
- eksterne fordele såsom fordele med hensyn til miljø, drivhusgasemissioner samt sundhed og sikkerhed i det omfang, det er muligt
- indvirkninger på arbejdsmarkedet, energisikkerhed og konkurrenceevne i det omfang, det er muligt

ii) Omkostninger

- kapitalomkostninger ved anlæg og udstyr
- kapitalomkostninger ved de tilhørende energinet
- variable og faste driftsomkostninger
- energiomkostninger
- miljø-, sundheds- og sikkerhedsomkostninger i det omfang, det er muligt
- arbejdsmarkedsomkostninger, energisikkerhed og konkurrenceevne i det omfang, det er muligt.«

6) Bilag XII, første afsnit, litra a), affattes således:

- »a) udarbejde og offentliggøre deres standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningerne ved tekniske tilpasninger såsom nettilslutninger, netforstærkninger og indførelse af nye net, forbedret netdrift og regler for ikkediskriminerende gennemførelse af de netregler, der er nødvendige for at integrere nye producenter, der leverer elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion, i det sammenkoblede elforsyningsnet«.
-